

tes ved, at både kommunens repræsentant og brugeren underskriver afgørelsen. Det har dog ingen betydning for brugerens ret til hjælp, om denne underskriver skemaet.

Socialministeriet har i sit vejledningsmateriale til kommunerne anbefalet, at kommunerne i forbindelse med kravet om skriftlige afgørelser tager initiativer, der sikrer, at kommunens borgere oplyses både om det nærmere indhold af kommunens hjemmehjælpsordning, og om hvilket tilbud kommunalbestyrelsen i øvrigt har besluttet at stille til rådighed for kommunens borgere.

Hvad enten generelle oplysninger om serviceniveauet gives på de enkelte skemaer eller i anden form, kan de ikke tilsidesætte bistandslovens krav om, at der skal foretages en konkret og individuel vurdering af den enkelte brugers behov for hjemmehjælp. Det vil sige, at hverken akut sygdom blandt personalet eller svigt i planlægningen i ferieperioder på grund af uforudsete omstændigheder, kan berettige kommunalbestyrelsen til at foretage en generel nedskæring af hjælpen. Generelle forbehold i kommunernes afgørelser om hjemmehjælp har derfor ingen betydning i forhold til brugernes krav på en individuel behovsvurdering. Dette gælder også, selv om brugeren har underskrevet det skema, som ligger til grund for afgørelsen.

Det er vigtigt, at kommunalbestyrelsen klart tilkendegiver over for brugerne, hvilket serviceniveau kommunen har, og at afgørelserne om hjemmehjælp træffes i overensstemmelse hermed. De skriftlige afgørelser og skemaer giver hjemmehjælpsmodtageren en nyttig viden om hvilke forhold, der er indgået i beslutningsgrundlaget og kan bidrage til at modvirke misforståelser.

Den generelle information om serviceniveauet og den konkrete skriftlige afgørelse kan i påkommende tilfælde danne grundlag for en klage til det klageråd, som senest den 1. januar i år skal være oprettet i samtlige kommuner. Det forudsættes, at de skemaer, som ledsager kommunens afgørelse om tildeling af hjemmehjælp indeholder vejledning om adgangen til at forelægge klager for klagerådet.

Klagerådene kan foreslå kommunalbestyrelserne at ændre beslutningen i konkrete sager eller at ændre hjemmehjælpsordningen mere generelt. Med de skriftlige afgørelser i hånden har klagerådene tilmed et kvalificeret grundlag for at udtale kritik af tilrettelæggelsen af hjemmehjælpen i kommunerne, hvis der er behov for det.

Afslutningsvis i dit brev anmoder du mig om at tage skridt til at tydeliggøre reglerne. I den forbindelse kan jeg oplyse, at Socialministeriet i juni 1996 udsendte en vejledning om de sociale tilbud til ældre til samtlige kommuner. Denne vejledning indeholder bl.a. en beskrivelse af reglerne på hjemmehjælpsområdet.

Med venlig hilsen

Karen Jespersen

Spm. nr. S 1219

Til socialministeren (27/1 97) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, om kommunerne har været i forbindelse med Socialministeriet om disse erklæringer (jf. spørgsmål nr. S 1218), samt oplyse, hvilke holdning ministeriet eventuelt gav udtryk for, og vil ministeren tage initiativ til, at det pålægges kommunerne at ophøre med at etablere disse meningsløse aftaler?«

Begrundelse

Det fremgår af bistandslovens § 58, at kommunerne er forpligtet til at stille den fornødne hjemmehjælp til rådighed. Ministeren har tidligere fastslået, at dette gælder hele året.

(Besvaret sammen med spm. nr. S 1218).

Spm. nr. S 1244

Til arbejdsministeren (29/1 97) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Finder ministeren det rimeligt, at selvstændigt erhvervsdrivende kun kan opnå dagpenge i op til 13 uger, hvis virksomheden udsættes for ekstraordinære begivenheder, der ikke kan tilskrives den erhvervsdrivende selv, og hvilke muligheder har de selvstændigt erhvervsdrivende for et forsørgelsesgrundlag efter 13 uger, såfremt de udsættes for disse ekstraordinære begivenheder af en varighed, der overstiger 13 uger?«